

[Johan Asmussen.]

inflationens ofre, kan få en anden og rimeligere behandling.

Samtidig må jeg også for mit vedkommende foretage en berigtigelse. Ved anden behandling fremdrog jeg nogle bemærkninger, jeg havde hæftet mig ved i et af udvalgsbilagene, nr. 18, en redegørelse fra overformyndieriet. Overformyndieriet pegede her på risikoen for kursvirkninger, når der i løbet af kortere tid måtte bringes et større udbud af lavt forrentede obligationer på markedet, og foreslog at neutralisere dette kurstryk ved at forlange, at forvaltningsafdelingerne, respektive statskassen, i stedet for kontanter skulle modtage obligationer til dagskurs. Jeg havde ved mine bemærkninger ikke taget i betragtning, at overformyndieriets redegørelse var fra november 1964, før selve lovforslagets tilblivelse og altså under andre forudsætninger. Da loven efter ministeriets udformning fastsætter, at hele formuen simpelt hen overtages af staten, bliver problemet om et tryk på kurserne nu ikke aktuelt.

Både de andre ordførere og den højtærede minister — som jeg naturligvis går ud fra alle straks har været klar over denne lapsus — skånedes mig ved ikke at anholde den på stedet. Jeg er glad for, at jeg fra anden side er blevet gjort opmærksom på de rette forhold, så jeg kan få lejlighed til at tilbagekalde de bemærkninger, som de kloge, men altså nu uaktuelle ord i overformyndieriets redegørelse havde forledt mig til.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Spørgsmålet om, hvorvidt der skal ske en ligestilling mellem de båndlagte midler og de umyndiges midler med hensyn til renteberegningen, afgøres ved en politisk beslutning, og jeg mener, denne politiske beslutning i og for sig er taget under anden behandling. Men ellers vil den i hvert fald blive taget ved vedtagelsen af lovforslaget.

Som en i hvert fald delvis retfærdiggørelse af forskelsbehandlingen mellem umyndiges midler og båndlagte midler kan jeg gøre opmærksom på, som jeg vist allerede har gjort det i udvalget, at en væsentlig del af de båndlagte konti hidrører fra tiden før og under den anden verdenskrig og

således har nydt godt af, at overformyndieriet i krigsårene og de første efterkrigsår ydede en højere kontant rente end de private pengeinstitutter. Men jeg gør på ny opmærksom på, at uden bevilling kan justitsministeriet eller overformyndieriet ikke afholde den udgift på de 2-3 mill. kr., som jeg omtalte før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om overformyndieriet
vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v.
vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring i arveloven
vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændringer i myndighedsloven
vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. [af Ib Thyregod m. fl.]

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 54) findes i tidenden sp. 5863).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 135 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. [af Ib Thyregod m. fl.]

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 55) findes i tidenden sp. 5864).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds [af Ib Thyregod m. fl.]

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 56) findes i tidenden sp. 5864).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1965-31. marts 1966.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 170) findes i tidenden sp. 5812).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Inden tinget går over til den almindelige politiske debat i forbindelse med tredjebehandlingen af tillægsbevillingslovforslaget, skal jeg på finansudvalgets vegne meddele, at et flertal bestående af venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og socialdemokratiets medlemmer af udvalget indstiller lovforslaget til endelig vedtagelse; mens et mindretal, socialistisk folkepartis medlem, ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Peter Nielsen: Mødet her i dag vil formentlig blive det næstsidste i denne folketingssamling, og den socialdemokratiske mindretalsregering sidder stadig væk ved roret trods mange spådomme om det modsatte. Jeg kan f. eks. nævne hr. Poul Møllers smukke citat fra Den ældre Edda under åbningsdebatten den 22. oktober 1964 lige efter regeringens tiltræden. Det står foruden i Den ældre Edda i Folketingstidende 1964-65 sp. 215 og lyder i sin klare enkelhed således:

„I vand skal du drukne,
hvis i vind du sejler.

Alt er farligt
for den, som skal dø.“

Vi fik også at vide, at øksen ligger ved træets fod, og at statsministeren snart skulle væk som mindretalsregeringschef. Ja, det er jo vanskeligt at give sig af med spådomme. Regeringen er stadig væk, heldigvis, sprællevende, og der er i de to folketingsamlinger gennemført et normalt lovgivningsarbejde, der har kunnet danne grundlag for, at Danmark har kunnet fastholde en stigende produktion og deraf følgende øget levestandard.

Partikonstellationen her i folketinget efter valget kunne give frygt for, at folketinget ville blive uarbejdsdygtigt og gå til i indbyrdes strid. Denne frygt har folketinget kunnet gøre til skamme og har kunnet arbejde normalt, selv om det må erkendes, at egentlige reformer, ikke mindst på det skattemæssige område, har man ikke været i stand til at gennemføre endnu. En debat om, hvis skyld dette er, vil vel nok være temmelig ørkesløs, idet hver part vil give